

ريشنامه

شماره 656 دوره جديد - سال پانزدهم

ارتش به اين بي غيرتي

هرگز نديده ملتي

ايران در اشغال مزدوران حشد الشعبی عراق ، فاطميون
افغانستان و زينيون پاکستان

شرم بر ارتشی بی غیرت

در یک گزارش تحقیقی درباره سرکوب در ایران در دیمه 2584 (ژانویه 2026)، منابع آگاه فاش می‌کنند که نقش اصلی در سرکوب اعتراضات مردمی تنها به نیروهای امنیتی داخلی جمهوری اسلامی محدود نبوده، بلکه لشکر فاطمیون افغانستان، تیپ زینبیون پاکستان و برخی گروه‌های حشد الشعبی عراق به‌طور مستقیم در عملیات سرکوب و کشتار معترضان مشارکت داشته‌اند.

تاریخ ایران تا کنون چنین بی حرمتی و بی غیرتی را بخود ندیده بود. آیا این نقض حاکمیت ملی و تمامیت ارضی ایران نیست؟

ارتشی کلاهت را بالاتر بگذار

از روز جمعه هفته پیش انتشار ویدیوهایی در شبکه‌های اجتماعی که گفته می‌شود حضور نیروهای حشد الشعبی عراق را در شهرهای مرزی جنوب ایران نشان می‌دهد، توجه گسترده‌ای را برانگیخته است

این نیروهای نیابتی جمهوری اسلامی که گفته می‌شود تعدادشان به پانزده هزار راس می‌رسد، ظاهراً از طریق بصره و از مرز شلمچه وارد ایران شده‌اند و سپس با کاروان بزرگی از خودروهایشان و با برافراشتن پرچم، در خیابان‌های خرمشهر و آبادان به راه افتادند

برخی از این تصاویر، آن‌گونه که کاربران ادعا می‌کنند، صحنه‌هایی از استقبال مقامات محلی از این نیروها را نیز نشان می‌دهد. تف به شرفی که هیچگاه نداشته‌اید.

انتشار این ویدیوها موجی از واکنش‌ها را در میان کاربران شبکه‌های اجتماعی به دنبال داشته است. شماری از کاربران با ابراز شگفتی و نگرانی، پرسش‌هایی را درباره ماهیت و هدف احتمالی حضور نیروهای خارجی در خاک ایران مطرح کرده‌اند و حرکت کاروان‌های حشدالشعبی را با حرکت نیروهای وانت‌سوار و پرچم‌به‌دست داعش در عراق همانند خوانده‌اند.

در غیاب اطلاعات رسمی، تحلیل‌ها و گمانه‌زنی‌های متفاوتی در این‌باره شکل گرفته است. برخی بر این باورند که حضور احتمالی این نیروها می‌تواند با هدف پشتیبانی از نهادهای امنیتی در مواجهه با اعتراضات داخلی باشد. فقدان تجهیزات نظامی سنگین نزد نیروهای حشد الشعبی می‌تواند علامت مأموریت‌های غیرجنگی در سطح درگیری‌های خیابانی با معترضان تلقی شود.

بر اساس این دیدگاه، احتمال داده می‌شود که این نیروها در صورت لزوم، در کنار ساختارهای امنیتی داخلی از جمله نیروهای بسیج و پلیس، در مدیریت ناآرامی‌های احتمالی نقش ایفا کنند.

در مقابل، برخی دیگر با اشاره به تحولات اخیر منطقه، تفسیر متفاوتی ارائه می‌دهند. آنها می‌گویند به دلیل هدف قرار گرفتن مواضع حشد الشعبی در عراق در جریان جنگ حاضر در خاورمیانه، ممکن است جابه‌جایی بخشی از این نیروها به خاک ایران با ملاحظات امنیتی و حفاظت از خودشان مرتبط باشد. طبق گزارش رسانه‌های محلی جنگنده‌های آمریکایی مقرهای حشد الشعبی را در استان الانبار عراق در چندین مرحله مورد حمله قرار داده‌اند.

همچنین این احتمال مطرح شده است که با توجه به درگیر بودن سپاه در عرصه‌های برون‌مرزی، استفاده از نیروهای نیابتی منطقه‌ای برای تقویت ظرفیت‌های داخلی، به ویژه بالا بردن توان از دست رفته سرکوب، یکی از سناریوهای مورد نظر باشد.

رژیم جهل و جنون و جنایت اسلامی که در حال فروپاشی است ، خواب پادگانی کردن مراکز علمی منجمله دانشگاه تهران را دارد . ورود تروریست های حشد الشعبی بدون کنکور.

دانشجویان تمام مراکز علمی تا سقوط جمهوری اسلامی نبایستی در کلاس های درس در کنار تروریست های حشد الشعبی حضور پیدا کنند.

استمرار خیانت ارتش از سال 57 تا کنون ما را به این نتیجه رسانده که
نبایستی روی این کثافت های پشت به وطن کرده مزدور حساب کنیم.
بر اساس برخی تصاویر منتشر شده، شبه نظامیان عراقی سوار بر خودروهای تویوتا
هایلوکس، با پرچم عراق در خرمشهر تردد می کنند.
یکشنبه 9 فروردین خبردار شدیم که شبه نظامیان عراقی در منازل مسکونی نیروهای سپاه
پاسداران در خیابان اتوبوسرانی بندر عباس مستقر شده اند
دادبان، مرکز مشاوره و آموزش حقوقی ویژه کنش گران، 9 فروردین در گزارشی هشدار داد
هدف از استقرار نیروهای حشد الشعبی در ایران «مشارکت در سرکوب» است
بر پایه این گزارش، شبه نظامیان عراقی با عبور از مرز ایران، وارد آبادان و خرمشهر در
استان خوزستان شدند و مورد استقبال مقام های جمهوری اسلامی قرار گرفتند
در سوی دیگر، رسانه های جمهوری اسلامی نیروهای مسلح عراقی را «کاروان مردمی
کمک رسانی» توصیف کرده اند، این در حالی است که طبق تصاویر موجود، این افراد
با خودروهای زرهی و تجهیزات نظامی وارد کشور شده اند

نقض قانون اساسی ایران

دادبان در ادامه نوشت: «اصول قانون اساسی از جمله اصل 146 بر ممنوعیت استقرار نیروهای نظامی خارجی در کشور تاکید دارد و هرگونه حضور سازمان یافته و مسلح بدون طی این روند، فاقد جاهت قانونی است»

دادبان هشدار داد استفاده از نیروهای خارجی به منظور سرکوب اعتراضات داخلی «مصادق تشدید نقض حقوق بنیادین شهروندان، از جمله حق تجمع و امنیت شخصی» به شمار می رود. نیروهای نیابتی جمهوری اسلامی در عراق در هفته های اخیر در حمایت از تهران، حملاتی را علیه اهداف آمریکا و نیز اقلیم کردستان عراق انجام داده اند؛ همزمان، حملات به مواضع حشد الشعبی در روزهای اخیر شدت گرفته است

انتقاد کاربران شبکه های اجتماعی از حضور حشد الشعبی در ایران

واکنش کاربران شبکه های اجتماعی به حضور نیروهای حشد الشعبی در ایران، بازتابی از خشم، نگرانی و انتقاد گسترده است. برخی این اقدام را نقض حاکمیت ملی و نشانه ای از تشدید سرکوب داخلی دانسته اند

کاربری با اشاره به ورود نیروهای حشد الشعبی به خرمشهر در شبکه اجتماعی ایکس «نوشت: «خرمشهر را خدا آزاد کرد و به کمک جمهوری ننگین اسلامی دوباره اشغال شد کاربر دیگری بر لزوم موضع گیری در قبال چنین رویدادی تاکید کرد: «تروریست های حشد الشعبی رسماً وارد ایران شده اند. این تجاوز نیروی زمینی خارجی به خاک ایران است. تمام قد باید در مقابلش ایستاد»

کاربری با نام «خدانور» به سکوت حامیان حکومت در برابر ورود شبه نظامیان عراقی به ایران اشاره کرد: «افرادی که می گفتند مشکل داخلی را باید داخل خانواده حل کرد، چه شد؟ حشد شعبی هم برایشان خانواده شد؟ این جا نیروی خارجی اشکالی ندارد؟ اما اگر ما کمک بخواهیم، وطن فروش هستیم؟»

کاربر دیگری هدف از اعزام نیروهای حشد الشعبی به ایران را مشارکت در سرکوب مردم ایران دانست: «حکومت می داند نبرد نهایی در کف خیابان های شهرهای بزرگ، به خصوص تهران، رقم خواهد خورد»

او افزود: «حکومت اگر توانایی شلیک موشک خود را حتی روزی 4 یا 5 تا ادامه دهد، برایش کافی است، اما بقای او از کف خیابان های ایران می گذرد. حشد الشعبی برای حفظ همین سنگر است/»

از دید چپول های بی وطن اگر جمهوری چسلامی از تروریست های عرب و افغانی و پاکستانی دعوت به کمک برای سرکوب مردم بکند توجیه پذیر است ولی درخواست کمک از سوی مردم برای کسب آزادی از آمریکا و اسرائیل گناهی نابخشودنی !!!

بلومبرگ: شوک های «جنگ ایران» متحدان آمریکا را زیر فشار اقتصادی قرار داده است

ریشنامه : به تخم آبدارچی نشریه ، کاظم آقا . بگذارید آنها کمی طعم گس لاس زدن را بچشند.

زمان بمباران و به موشک و پهپاد بستن حشد الشعبی ، فاطمیون و زینبیون توسط آمریکا و اسرائیل است . امیدواریم این وسط ارتشی بی غیرت و بسیجی و پاسدار بی پدر و مادر حرامزاده هم بی نصیب نمانند.

ارتشی ، تف به شرف و غیرتی که نداری

در فردای آزادی ایران بجای سلاح ، باید به دستهای ناپاک شما زنا زاده ها بیل داد.

@NegarMim · 16. huhtik. نکار مرتضوی

چه چیز انسانی‌تر از این که همسایه به وقت نیاز به یاری همسایه بیاید. حالا از ده بالا بیاید یا ده پایین. از این ور مرز بیاید یا آن ور. هموطن باشد یا نباشد. دست خالی و پیاده باشد یا با بیل و سوار لودر. کشاورز و معلم باشد یا سرباز و نظامی.

اگر انسان به یاری انسان آمده، خوش آمده.

اظهار نظر فاحشه سیاسی نگار مرتضوی از آمدن حشد الشعبی و فاطمیون و زینیون برای سرکوب مردم و اشغال ایران . رسانه های رژیم جهل و جنون و جنایت اسهالی هم از نیروهای مسلح عراقی به عنوان : کاروان مردمی کمک رسانی !!!!! یاد کرده اند.

در مهرماه 1404، پس از انتشار گزارش‌هایی درباره ایجاد مزاحمت برای دانشجویان دختر از سوی دانشجویان عراقی وابسته به حشد الشعبی در دانشگاه بوعلی سینا همدان، شماری از دانشجویان این دانشگاه دست به اعتراض زدند و خواستار اخراج این افراد شدند.

اما دانشگاه بوعلی‌سینا، به جای رسیدگی به مطالبات دانشجویان معترض، با صدور بیانیه‌ای آنها را به پیگرد قضایی تهدید کرد و دانشجویان وابسته به حشد الشعبی را «میهمانان عزیز» خواند. این موضع‌گیری واکنش‌های گسترده‌ای را در میان افکار عمومی و فعالان دانشجویی برانگیخت.

در همین بازه زمانی، قائم‌مقام وزیر کشور ایران با تایید ضمنی وقوع تعرض به دانشجویان دختر ایرانی از سوی دانشجویان عراقی، **تعداد دانشجویان وابسته به حشد الشعبی در ایران را حدود 80 هزار راس اعلام کرد.**

در 19 مهر 1404، شماری از شهروندان همدان در اعتراض به این رویدادها قصد داشتند مقابل آرامگاه بوعلی سینا تجمع اعتراضی برگزار کنند، اما این تجمع با واکنش نیروهای حکومتی مواجه شد و ماموران امنیتی معترضان را با ضرب و شتم متفرق کردند.

با تشدید اعتراضات مردمی به حضور نیروهای حشد الشعبی با پوشش دانشجویی در ایران و گزارش‌های مربوط به تعرض به دانشجویان دختر، احمد رضا رادان، فرمانده کل نیروی انتظامی، با فرمانده حشد الشعبی دیدار و بر ضرورت تقویت همکاری‌های امنیتی با این گروه شبه‌نظامی تاکید کرد.

حشد الشعبی، که با عنوان «بسیج مردمی» نیز شناخته می‌شود، گروه‌های شبه‌نظامی در عراق هستند که تحت حمایت مستقیم سپاه قدس، شاخه برون‌مرزی سپاه پاسداران، قرار دارند. این گروه در سال 2014 با ادعای مقابله با داعش شکل گرفت، اما در عمل به یکی از ابزارهای پیشبرد منافع منطقه‌ای جمهوری اسلامی بدل شد.

لشکر فاطمیون نیز از مهم‌ترین نیروهای نیابتی سپاه پاسداران در سوریه بود؛ گروهی شبه‌نظامی که در راستای اهداف سیاسی جمهوری اسلامی، در کنار رژیم بشار اسد علیه مخالفان وارد درگیری نظامی شد. اگرچه تعداد زیادی از اعضای این لشکر در جنگ سوریه کشته شدند، اما گزارش‌ها حاکی از آن است که شماری از نیروهای باقی‌مانده پس از بازگشت به ایران برای پیشبرد اهداف امنیتی و منطقه‌ای جمهوری اسلامی به کار گرفته شده‌اند.

استفاده از الگوهای تکراری سرکوب

جمهوری اسلامی در سرکوب اعتراضات گذشته، به‌ویژه در مقاطع بحرانی، از الگویی استفاده کرده است که بر بهره‌گیری مستقیم و غیرمستقیم از نیروهای نیابتی و نیروهای آموزش‌دیده خارج از ساختارهای رسمی انتظامی تکیه دارد.

در جریان اعتراضات دی‌ماه 1396، گزارش‌هایی از حضور نیروهای لباس‌شخصی با لهجه‌های غیربومی و با الگوهای مقابله متفاوت از الگوهای معمول بسیج منتشر شد. این الگو در اعتراضات آبان 1398 تشدید شد؛ زمانی که سرکوبی کم‌سابقه و هماهنگ، با استفاده از سلاح‌های جنگی و روش‌هایی مشابه تجربه‌های میدانی نیروهای وابسته به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سوریه و عراق، در میدان اعتراض‌های مردمی به اجرا درآمد.

در خیزش سراسری 1401 نیز برخی از شواهد و گزارش‌های میدانی از حضور نیروهای نیابتی برای سرکوب معترضان حکایت داشتند؛ شبکه‌ای که گروه‌هایی مانند لشکر فاطمیون و حشد الشعبی از اعضای شناخته‌شده آن محسوب می‌شوند.

چنین به نظر می‌رسد که همین الگو منتها به شکل سازمان‌یافته‌تری در سرکوب اعتراض‌های دی‌ماه نیز تکرار شده است.

سرکوبگران غیربومی

روز هجدهم دی‌ماه، همزمان با دوازدهمین روز خیزش ملی ایرانیان، فاکس نیوز در گزارشی به نقل از دو «منبع مستقل» نوشت که با گسترش اعتراضات ضدحکومتی در سراسر ایران، جمهوری اسلامی برای مهار این وضعیت به نیروهای شبه‌نظامی خارجی متوسل شده است. بر اساس این گزارش، حدود 850 راس از نیروهای وابسته به حزب‌الله لبنان، گروه‌های شبه‌نظامی عراقی و نیروهای مرتبط با نیروی قدس سپاه پاسداران وارد ایران شده‌اند تا نیروهای امنیتی حکومت را تقویت کنند.

به نوشته فاکس نیوز، این جابه‌جایی نشان‌دهنده تشدید قابل‌توجه واکنش حکومت به اعتراض‌ها است و بیانگر آمادگی جمهوری اسلامی برای تکیه بر نیروهای متحد خارجی دارای تجربه رزمی، با هدف سرکوب ناراضی‌های داخلی.

این گزارش به نقل از یک کارشناس مسائل ایران تاکید می‌کند: «این اقدام برای رژیم چیز تازه‌ای نیست، بلکه امتداد منطقی الگویی است که حاکمیت از ابتدای انقلاب اسلامی تاکنون به کار گرفته است.»

بر اساس تحلیل منتشرشده در این گزارش «بهرورسانی ایران» که به‌صورت روزانه از سوی موسسه مطالعات جنگ و «پروژه تهدیدهای حیاتی» وابسته به موسسه «امریکن اینترپرایز» منتشر می‌شود، استفاده از نیروهای غیرایرانی برای جمهوری اسلامی مزیت امنیتی مشخصی دارد، چراکه این نیروها به‌دلیل نداشتن پیوندهای اجتماعی، خانوادگی و عاطفی با جوامع محلی ایران، در مقایسه با نیروهای امنیتی داخلی آمادگی بیشتری برای خشونت‌ورزی علیه معترضان دارند؛ در حالی که نیروهای انتظامی ایرانی ممکن است در شلیک به هموطنان خود دچار تردید شوند.

«موسسه مطالعات جنگ» یک اندیشکده مستقل و معتبر آمریکایی در حوزه جنگ، امنیت بین‌الملل و منازعات نظامی است که تمرکز ویژه‌ای بر ایران، خاورمیانه و شبکه‌های نیابتی جمهوری اسلامی دارد، و دولت‌ها، رسانه‌های بین‌المللی و نهادهای پژوهشی به‌طور گسترده به گزارش‌های آن استناد می‌کنند.

شواهد میدانی و مشاهدات معترضان، به‌منزله یکی از مهم‌ترین شواهد غیررسمی، نقش پررنگی در طرح فرضیه استفاده از نیروهای غیربومی در سرکوب اعتراضات دارد. در ویدیوها و روایت‌های منتشرشده در شبکه‌های اجتماعی از شهرهای مختلف تعدادی از معترضان اعلام کرده‌اند که برخی از نیروهای سرکوبگر به زبان عربی صحبت می‌کرده‌اند یا در مواجهه با فریادها و هشدارهای فارسی معترضان دچار سردرگمی بوده‌اند.

همزمان، گزارش‌هایی درباره تفاوت محسوس در پوشش، تجهیزات و حتی جثه فیزیکی برخی از این نیروها منتشر شده است؛ افرادی که به‌گفته شاهدان، از نظر ظاهر و ابزار سرکوب با یگان ویژه فراجا و نیروهای بسیج متفاوت بوده و در محله‌های ملتهب پایتخت و شهرهای مرزی حضور فعال‌تری داشته‌اند.

نگ ابدی بر تو ای ارتشی

فقر و بیکاری بیداد می‌کند؛ کسب‌وکارها از رونق افتاده‌اند، میلیون‌ها ایرانی در دو ماه گذشته حتی یک ریال درآمد نداشته‌اند. داروهای حیاتی به‌شدت نایاب و گران شده‌اند و روح و روان مردم، در پی کشتار خونین دی‌ماه و جنگ جمهوری اسلامی با آمریکا و اسرائیل آسیب جدی دیده و در چنین شرایطی، جولان نیروهای نیابتی در شهرهای مختلف ایران، فضاهای عمومی را نیز برای مردم تحمل‌ناپذیر کرده است.

به قول یکی از ساکنان تهران، مردم خشمگین‌اند، احساس می‌کنند در جهنم گرفتار شده‌اند و احساس خفگی می‌کنند. او می‌گوید: «این مردم خونشان به جوش می‌آید وقتی یک نیروی خارجی با اسلحه در دست، راهشان را می‌بندد و به آن‌ها امر و نهی می‌کند. پول این مزدورها را هم حکومت از جیب همین مردم که خودشان هزار گیر و گرفتاری دارند، پرداخت می‌کند.»

استفاده از نیروهای نیابتی برای سرکوب اعتراض‌های داخلی در ایران از دهه 1380 آغاز شد و به‌تدریج گسترش یافت. با این حال، جمهوری اسلامی هرگز این موضوع را به‌طور

رسمی اعلام نکرد و همواره مدعی بود که نیروهای موسوم به «محور مقاومت» در راستای «مبارزه» با اسرائیل و «استکبار جهانی» فعالیت می‌کنند.

با این حال آنچه در ماه‌های اخیر رخ داد، با دوره‌های پیشین تفاوتی آشکار دارد؛ چراکه جمهوری اسلامی نه تنها برای پنهان کردن استفاده از نیروهای نیابتی در سرکوب داخلی تلاشی نمی‌کند، بلکه با نمایش حضور و جولان آنان در خیابان‌ها، علنا پروژه ارباب عمومی را پیش می‌برد.

در دی ماه خونین 1404، گزارش‌های میدانی متعددی منتشر شد که از نقش نیروهای حشدالشعبی، زینبیون و فاطمیون در سرکوب مرگبار معترضان حکایت داشت. پس از آغاز درگیری نظامی جمهوری اسلامی با آمریکا و اسرائیل نیز، پی‌درپی ویدیوها و تصاویری از ورود این نیروها به ایران و حضورشان در شهرهای مختلف با پرچم‌هایشان منتشر شد.

تعداد این نیروها در شهرهایی مانند تهران به حدی افزایش یافته است که برخی از تعبیر «اشغال شهر» استفاده می‌کنند؛ آن‌ها معتقدند این نیروها آشکارا فضاها را شهری را اشغال کرده و به تهدیدی جدی برای امنیت و آرامش مردم تبدیل شده‌اند.

نکته قابل‌تأمل آنکه رسانه‌های حکومتی، به‌ویژه دو خبرگزاری فارس و تسنیم که وابسته به سپاه پاسداران‌اند، نه تنها حضور این نیروها را در معابر عمومی شهرهای ایران را پنهان نمی‌کنند، بلکه آن را به‌طور گسترده تبلیغ نیز می‌کنند. خبرگزاری فارس در پانزدهم فروردین، در گزارشی درباره جولان موتوری و خودرویی نیروهای فاطمیون با پرچم‌هایشان در خیابان‌های تهران، به حماسه‌سرایی پرداخت و آن را «پیوند دو ملت در مسیر مقاومت و ایستادگی» خواند.

پیش از آن، خبرگزاری تسنیم هم در گزارشی مشابه، رژه خودرویی و موتوری فاطمیون در شهرهای قم و مشهد را «همبستگی و حمایت از جبهه حق» توصیف کرده بود.

با این حال، شواهد میدانی از حضور نیروهای نیابتی در ایست‌بازرسی‌ها و مشارکت آنان در سرکوب و آزار مردم، نشان می‌دهد آنچه رسانه‌های حکومتی از آن به‌عنوان «همبستگی» یاد می‌کنند، در واقع مشارکت در جنگی است که حاکمیت علیه مردم بی‌دفاع به راه انداخته است.

به گفته مردم، این افراد مسلح در کنار نیروهای بسیج، در ایست‌های بازرسی مستقر می‌شوند، مانع عبور و مرور می‌شوند، به آنان پرخاش و تعرض می‌کنند، لوازم شخصی‌شان را زیرورو می‌کنند و کرامت انسانی آنان را خدشه‌دار می‌کنند.

بر اساس گزارش ساکنان داخل ایران، در حال حاضر سه گروه از نیروهای نیابتی شامل فاطمیون، زینبیون و حشدالشعبی در نقاط مختلف ایران مستقر شده‌اند. در بخش‌های شرقی ایران نیروهای زینبیون و فاطمیون و در استان‌های غربی نیز حشدالشعبی حضور دارند و ترکیبی از همه این گروه‌ها در شهرهای بزرگ مانند تهران و مشهد مشاهده می‌شود.

زینبیون، گروه شبه‌نظامی متشکل از شیعیان پاکستانی، و فاطمیون، نیرویی تشکیل‌شده از مهاجران افغان شیعه‌مذهب‌اند. هر دو گروه را سپاه قدس، شاخه برون‌مرزی سپاه پاسداران، سازماندهی کرده است. حشدالشعبی نیز مجموعه‌ای از گروه‌های شبه‌نظامی عراقی است که با حمایت ایران فعالیت می‌کنند و در ابتدا برای مقابله با داعش تشکیل شدند، اما به‌مرور نقش سیاسی و نظامی گسترده‌تری یافتند.

این گروه‌ها در دوره فرماندهی قاسم سلیمانی بر سپاه قدس، سازماندهی و تقویت شدند. به‌ویژه زینبیون و فاطمیون از جمله نیروهایی بودند که برای حمایت از بشار اسد و مشارکت در سرکوب داخلی در سوریه به این کشور اعزام شدند و در ازای آن، از منابع مالی ایران، دستمزدهای قابل‌توجهی دریافت کردند.

اکنون، با سرنگونی حکومت بشار اسد در سوریه، این نیروها دیگر امکان جولان در سوریه را ندارند و احتمالاً جمهوری اسلامی در پی آن است که از سابقه قساوت این گروه‌ها در سرکوب‌های خشن، برای مواجهه با اعتراض‌های داخلی در ایران استفاده کند. چرا که اگر قرار بر مشارکت این نیروها در جنگ علیه اسرائیل و آمریکا بود، باید در مرزها مستقر می‌شدند نه در معابر عمومی شهرهای ایران، در صورتی که مردم حضور آنان را در ایست‌بازرسی‌ها از میدان منیریه تهران گرفته تا بلوار وکیل‌آباد مشهد، تایید کرده‌اند.

گزارش رسانه‌های محلی از استان سیستان و بلوچستان و استان‌های غربی نیز نشان می‌دهد که این نیروها نه در پاسگاه‌های مرزی که در فضاهای عمومی شهری حضور دارند و اینگونه تصور می‌شود که استقرار آنان در خیابان‌ها به‌عنوان راهبردی برای ایجاد ترس و ارباب باشد تا هرگونه اعتراض در نطفه خفه شود.

ویدیوهایی که از حضور این نیروهای خارجی در معابر عمومی شهرهای مختلف، به‌ویژه تهران، منتشر شده، آنان را در حالی نشان می‌دهد که با پرچم‌های خود در خیابان‌ها حضور دارند و به زبان عربی سخنرانی و مداحی می‌کنند. همچنین شعارهایی در حمایت از مقام‌های جمهوری اسلامی سر می‌دهند، علیه آمریکا و اسرائیل رجزخوانی می‌کنند و با استقرار تانک‌ها، خودروهای زرهی و در دست داشتن سلاح‌هایی چون کلاشنیکف، فضای شهر را به‌شدت امنیتی و رعب‌آور کرده‌اند.

بر اساس این گزارش‌ها، بخشی از این نیروهای شبه‌نظامی در مساجد و سالن‌های ورزشی اسکان داده شده‌اند و گروهی دیگر نیز در هتل‌های گران‌قیمت مستقر شده‌اند؛ موضوعی که خود بر پیچیدگی و گستردگی این حضور دلالت دارد.

حالا حضور نیروهای نیابتی در نقاط مختلف ایران آنقدر پررنگ است که مردم از تعبیر «اشغال شهر» استفاده می‌کنند و می‌گویند احساس می‌کنند هدف تعرض بیگانه قرار گرفته‌اند. فرزند یکی از کشته‌شدگان جنگ ایران و عراق که حالا دوران میانسالی را سپری می‌کند، با انتشار تصویری از حضور نیروهای عراقی در تهران در صفحه شخصی‌اش، نوشت: «روزی که پدرم داوطلبانه به جبهه رفت، به مادرم گفته بود که برای امنیت شما می‌روم. پدرم دیگر هرگز بازنگشت، مفقود شد، چشم مادر و مادر بزرگم به در سیاه شد تا خبری از او بیاید. من مجبور شدم درس و مدرسه را رها کنم تا نان‌آور خانه شوم، چه نانی چه نان‌آوری؟! هیچ‌وقت در این سال‌ها کاسبی نبود، حالا بچه‌های من درد نداری و فقر را می‌کشند و شهرمان را هم مزدوران خارجی اشغال کرده‌اند.»

پیش‌تر موسسه مطالعات جنگ «امریکن اینترپرایز» در گزارشی نوشته بود که استفاده از نیروهای غیرایرانی در سرکوب داخلی برای جمهوری اسلامی مزیت امنیتی مشخصی دارد، چرا که این نیروها به دلیل نداشتن پیوندهای اجتماعی، خانوادگی و عاطفی با جوامع محلی ایران، در مقایسه با نیروهای امنیتی داخلی بیشتر مستعد خشونت‌ورزی علیه معترضان‌اند؛ در حالی که نیروهای انتظامی ایرانی ممکن است در شلیک به هموطنان خود دچار تردید شوند.

این موضوع وقتی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که گزارش‌ها از ریزش شدید نیروهای بسیج و سپاه حکایت دارد و نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی برای کنترل اعتراض‌ها و سرکوب داخلی احتمالاً به‌شدت نیازمند نیروهای شبه‌نظامی خارجی است.

از سوی دیگر سپاه قدس این نیروها را در دورانی سازماندهی کرد که محور موسوم به «مقاومت» تحت نظر قاسم سلیمانی به شدت در حال تقویت بود، اما اکنون هیچ‌یک از آنان وضعیت مناسبی ندارند. نیروهای حشدالشعبی به دلیل فشارهای آمریکا به عراق به شدت تحت فشارند. فاطمیون و زینبیون هم عملاً بی‌جا و مکان شده‌اند و بیم آن می‌رود که بازگرداندن آن‌ها به کشورهايشان امکان‌پذیر نباشد و به تهدید امنیتی جدی برای ایران تبدیل شوند.

تا اسلام کفن نشود

این وطن ، وطن نشود